

Прѣплата.

За годинѣ, вѣтрѣ въ Държавѣтѣ 1 Турека Лира Златна. За годинѣ вѣтрѣ отъ Държавѣтѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла-
тѣтъ и зематъ на 15 едно като съберѣтъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като съберѣтъ отъ 10
на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята
става Въ Ц/градъ при Ив. Найденова
Редактора и притежатели — Агониантъ
хана № 14.

Статии и дописки за общеполезни и
народни работи са вѣтъватъ съ бла-
годареніе, но въ всякой случай трѣбва
да сѣ снабдени съ потребнытъ подписи.

За частни извѣстія са платя по два
гроша на редъ.

Непращанитъ за обнародване статии
и дописки назадъ са не връщатъ.

Понече годишното теченіе на Вѣст-
никѣтъ е една Лира турека, а настоящата
стойностъ на Лирѣтъ е 180, оны отъ нашитѣ почтаемы Настоятели
или Спомоществователи, които бы и
внесли пары въ Кайме или телѣри, трѣба
да са съобразяватъ за тѣзи само седмицѣ
съ показанѣтъ цѣна на турекѣтъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 5 Маи 1877.

Когато съврѣмени и отъ единѣ
жизненѣтъ европейскы интересъ съ-
бытія изникватъ на срѣдъ изъ дѣнь въ
дѣнь постепенно и съ единѣ твърдѣ
големѣ бързинѣ, рѣшителното утало-
жаніе на английското положеніе, въ от-
ношеніе къмъ самы тѣхъ, было въ прѣгово-
ритѣ, было въ изборѣтъ на единѣ здра-
вѣ основѣ, става все повече и повече
понятно и рѣшително. Впечатленіето
по вѣщанѣтъ публикѣ, и особенно
въ Турціѣ, казва *Лев. Хералдъ*, види
са да е было, че политиката на ан-
глийското правителство е колебателна
и нерѣшителна; нѣкоже даже казахъ,
че тя е лѣвна и слаба. Но тѣзи
впечатленія, продължава реченіи
люди, могатъ лесно да са обяснѣтъ
отъ туй, гдѣто чужденцѣтъ въобще
забравятъ че изпълнителната властъ въ
Англіѣ не може нищо да прѣдприеме,
безъ да са узнае волята и духътъ на
народѣтъ по единѣ рѣшителнѣтъ начинѣ
върху това което той ще да одобри,
подвърди и пріеме. Туй може да са
приспособи и за вѣтрѣшитѣтъ поли-
тикѣ и за вѣщанѣтъ, и туй ще са
прави обявяванѣтъ на неутралностъ
та на Англіѣ исто тѣи естествено
и право правѣтъ очитѣ на чужденцѣтъ,
авѣтъ и военитѣтъ английскы пригото-
чествѣ, които привличатъ вниманіето
въ всѣхъ Силы, и особенно на
по Францѣ.

И дѣйствително, важны съразыска-
нія станѣтъ тѣ дии въ английскитѣ
Парламентѣ за мѣркѣтъ които има на-
мѣреніе да вземе Велика Британія за
да защити и отбрани своитѣ на Истокѣ
интересы. Това само че когато са
мыслѣне за вѣрно участуванѣтъ на
Англіѣ въ настоящѣтъ войнѣ и
са очакване нѣкой знакѣ, който да
покаже че дѣйствително тѣ е искренна
пріятелка и съюзница на отоманскѣтъ
Държавѣ, като побърза да ѣ съдѣи-
ствува и спомогне съ своитѣ силѣ
флотѣ за да въспре сѣ припознатѣтъ
сѣ способностъ руското прѣвъ Ду-
навѣтъ намѣстѣ въ европейскѣ Тур-
ціѣ, а не да чака неприятели въ
Цариградѣ, гдѣто може и да не дойде;
когато вече войната почнѣ съ всѣхъ
жѣтъ си яростъ, и намѣстѣната рус-
ка войска стѣпи на турекѣтъ грани-
цы и въ Азіѣ и въ Европѣ на тур-
екѣтъ земѣ; когато по всѣхъжѣтъ ли-
ніѣ на Кавказѣ и по всѣхъжѣтъ ли-
ніѣ на Дунава топѣтъ гѣрми; когато
храбритѣ турекѣтъ съдѣитѣ почнѣтъ
сѣ самоотвърженостъ да са бори,
крѣвѣта му изобилино са лѣе задъ
укрѣпленіята, задъ които той защи-
щава чѣстѣтъ на орѣжѣта си и на
знамято си; когато чадата на Сѣверѣ
нахлуватъ и нападатъ на турекѣтъ
крѣпости като стремителнитѣ и бли-
жѣни воды на пороитѣ които са изли-
ватъ въ прѣстѣрѣтъ Дунавѣ — по-
сѣдѣнитѣ телеграфическы извѣстія ли
разказватъ, че министѣтъ на външ-
нитѣ дѣла въ Англіѣ обявилъ въ об-
щѣхъжѣтъ Камерѣжъ какъ, «английското
правителство не е взело никакѣтъ мѣр-
кѣ за испращанѣ на морскы силы на
Дунава, защото такѣвъзъ една поста-
вка можала да са прѣтълѣва и да
причини лоши и неприятели съдѣитѣ.»
За забѣлѣжаніе е еще и вниманіето,
сѣ което г. Бурке е изразилъ страхо-

ветѣ на правителството си, за да не бы
то да са прѣтълѣва като съюзникѣтъ
на Турціѣ и да прѣдизвика чрезъ не-
пращанѣто морскы войска на Дунава
съдѣитѣ неприятели за английскитѣ
все интересы.

Можамъ да са надѣемъ казуване
завчера единѣтъ отъ мѣстнитѣ наши съ-
братѣ, че Англіѣ, като отбѣгва да са
бѣе заедно съ Турціѣ на Дунава, за-
пазва си поне правото да са притече
на помощъ за защитѣ на вторѣтъ от-
бранителнѣтъ линіѣ, т. е. на непри-
стѣпнитѣ тѣсини на Балкана, за да
ограничи Россіѣ само въ собственѣтъ
тѣ Българіѣ. Но първо и първо, при-
лагаше той, за огражданѣ на тѣи тѣ-
сини са изисква сухопутна а не
морска сила, а второ, и ако да прѣд-
положимъ че единѣтъ отъ 30-40 хи-
ляды души английска войска бы была
достатѣчна помощъ за турекѣтъ вой-
скы, тази помощъ трѣбваше да са ис-
проводи отъ сега, щото бързо да са
укрѣпи на сгоднитѣ положенія и съ
врѣме да са нареди срѣщу неприяте-
литѣ. Щащото, врѣмето което прѣми-
нуваме, изисква бързотѣ и рѣшител-
ностъ, а една политика колебателна и
нерѣшителна могла бы да излѣзе не
въ ползѣ на интересѣтъ, които Вели-
ка Британія толкозъ горѣщо желае да
защити.

Но казахъ по горѣ, че начинѣтъ,
по който Англіѣ разбира защищаванѣ-
то на цѣлостѣтъ и независимостѣтъ
на Турціѣ, почнѣ да са пояснява, и
телеграфическото извѣстіе изъ Алек-
сандріѣ отъ 1/13 Маи ни казва, че
английската флота са очаквала на 3/15
истаго т. е. завчера въ понеделникѣ,
въ пристанището Портъ-Сандѣ. Отъ
това прочее излѣзва, че нито на Дуна-
ва, нито на Балкана, нито на Вѣспо-
ра са намѣрѣва въ опасностъ сѣще-
ствующий въ Турціѣ редѣ на рабо-
титѣ, а на Суезскѣтъ Каналѣ. Сѣще-
стваніето на отоманскѣтъ Държавѣ
са угрожава, види са, отъ другѣ нѣ-
кой намѣстѣнитѣ силѣ, които има
да дойде прѣвъ тоя Каналѣ, и мор-
скитѣ пѣтъ, който води за Индіѣ,
трѣба да мине съврѣшено въ рѣцѣтъ
на Англіѣ, за да може да защити
независимостѣтъ и цѣлостѣтъ на ото-
манскѣтъ Държавѣ!

Какъ и да е, а ето какѣкъ мнѣніѣ
изказватъ и какѣкъ размышленія пра-
витѣ днесъ въобще и тукашнитѣ и е-
вропейскитѣ вѣстници, върху обяве-
нитѣ въобще отъ Силѣтъ неутрал-
ностъ въ настоящѣтъ войнѣ.

Като са подигнатѣ распри и гю-
рюлѣтъ въ нѣкой уличѣ, казува единѣтъ
отъ мѣстнитѣ вѣстници, умнитѣ людѣе
отъ наоколо зѣтватъ вратата си,
хладнокрѣвно глѣдатъ отъ прозорцѣтъ
си що става, и никой отъ тѣхъ са
не намѣсѣва, освѣтъ когато силата на
сущитѣ въ борѣтъ строитѣ нѣкои врата
и неутралнитѣ домуладѣка са при-
пуди да са намѣси, за да защити ин-
тересѣтъ си. Това истото почти прави
днесъ и Европѣ. Отвѣредъ са чуватѣ
гласове за обявяванѣ на безпристраст-
ностъ и най строгѣ неутралностъ въ
борѣтъ. Англіѣ, който най много са
интересува, обяви това; истото на-
прави и Франца и Италиѣ и Австріѣ
и Германіѣ, и много на скоро може
бы да стори това и Америка, тѣи що
имама, както са изражава «Журналъ
де Деба», *всѣмирнѣ неутралностъ*. По-
искренна ли е тази неутралностъ или
не? Ето какъ отговарѣ «Таймсъ»:

«Ако са задоволи Россіѣ съ спо-
мощѣтъ на привилегіѣ за подвластѣ-
тъ области, безъ никакѣтъ другѣ ин-
тересѣ, не ще са признае нѣкой на
нейнитѣ насилствени средства и на

нейнитѣ системѣ; но ако има завое-
вателны намѣренія, тогазъ ще са на-
мѣрѣтъ и срѣщу другѣ Силы, които и-
майтѣ интересы отъ голѣмѣ важностъ
на Дунава.» Споредъ «Таймсъ», на
първѣтъ линіѣ между интересующи-
тъ са Силы е Австріѣ. Тѣи що, пър-
вийтъ *неутралитѣ* домуладѣка, който
може да са увѣче въ борѣтъ, щѣше
да бѣде Австріѣ. Но тази Сила, отъ
единѣтъ странѣ обявява, че противъ по-
лумѣсѣтъ, който отъ врѣмето на
последнѣтъ мирѣ е за ней най до-
бръ съсѣдъ и най вѣрнѣтъ пазитѣлъ
на трактатѣтъ, нѣма никакѣкъ причинѣ
за враждѣ, а отъ другѣ, и сѣ Россіѣ
са поминува най пріятелскы, а не
може и другояче да стори. Защото,
ако и да тѣи много на австро-ун-
гарскѣтъ Имперіѣ настоящата война,
Австріѣ обаче въ тѣзи европейскѣтъ
неизвѣстностъ не може да са отѣдѣи
отъ германскѣтъ политикѣ, съ който
е другарувала до сега, и сѣдователно
не може да са показва че е не добръ
расположена къмъ Россіѣ. И дѣйстви-
телно, кой вѣруваше че Австріѣ, на
който интересѣтъ толкозъ са повреж-
датъ, не щѣше да протѣспира срѣщу
затварянѣто на Дунава отъ Русситѣ?
И при всѣчко това, тя не само не
протѣспира, но побърза и да оправдае
жѣрѣжѣтъ за затварянѣто, като обяви
чрезъ своитѣ министѣры, че неутрали-
зиранѣто на Дунава не было опрѣ-
дѣлено съ трактатѣ, по че само дума
ставало за свободноплаванѣтъ въ мирно
врѣме, тѣи що, неутралнитѣ Силы не
можѣтъ да са намѣсѣтъ въ мѣрѣтъ,
които сѣ взели и дѣтъ въ борѣтъ
страны и сѣгласно съ военитѣтъ закони.

Ако прочее Австріѣ не рачѣ да упо-
тѣрѣи тоя въпросъ като причинѣ на
дипломатическы эпизоды, а може бы
и като причинѣ на войнѣ, това е до-
казателство, че тя има твърдѣ малко
присѣрѣце за да сѣлѣзе въ полето на
борѣтъ безъ да види че нейнитѣ
собственни интересы са намѣрѣватъ
изложени на серіознѣтъ опасностъ.

Втора причина за развалянѣто на
неутралностѣтъ може да са даде отъ
Англіѣ, и отъ тѣзи странѣ, общото
мнѣніе храни повече надѣжды отъ
която страхове че ще направи това.
Но Джонъ Буль, отъ като изсипа срѣ-
щу Россіѣ въ послѣднѣтъ отговорѣ
на русекѣтъ циркулярѣ всичко що и-
маше люто, — отговорѣ, който може
да са вземе като една най силна пла-
сѣница, който бы могла една Сила да
удѣри на другѣ, и на който образо-
цѣтъ въ дипломатическѣтъ архивы мо-
же чѣловѣкъ да намѣри само въ зна-
менитото съобщеніе, което лордъ Дерби
направи на Портѣтъ, обяви неутрал-
ностѣтъ си и той строгѣ и безпристраст-
нѣ, затвори вратата за бѣжѣтъ сѣ и ма-
локо разгѣтѣвъ по все прѣдпазливѣтъ стои
на прозорѣцѣтъ си и очаква на прѣд-
важѣто на Русситѣ дори до стѣнитѣ
на Ц/градъ, т. е. догдѣто излѣзе изъ тѣр-
пѣне. Но да ли английската политика
не ще огранича тѣрпѣніето си въ еще
по тѣсны граници? «Таймсъ» посѣ-
щава единѣтъ отъ послѣднитѣ си чѣ-
лове, за да убѣди съотечественици-
тъ си да бѣждѣтъ по тѣрпѣливи, да
не распадаватъ толкозъ лесно отъ вся-
ко русско на прѣдѣванѣ, и да не из-
даватъ дивы гласове отъ ужасѣ, не-
достойни за единѣтъ народѣ, какѣвто е
Англіѣ. «Такѣвизита дивы гласове, ка-
зува, станѣтъхъ праздни мѣста въ фи-
лологѣтъ на источныя въпросъ. Прѣ-
ди половинѣтъ вѣкъ страхливѣтъ не прѣд-
вѣщавѣхъ ли цѣлы катастрофы, защо-
то Русситѣ запели Поти? и при всѣч-
ко това, оги толкозъ врѣме на самѣ
туй пристанище са намѣрѣва въ рѣ-

цѣтъ имѣ, а нищо неприятно не са е
случило, и нѣи забравихъ и да ли
сѣществувѣ. Истѣтъ тѣзи чѣловѣкъ
не са ли провикѣхъ прѣди нѣколко
години че индіѣската Имперіѣ загнѣ-
ваше, защото Русситѣ завладѣли Хи-
въ? и обаче, послѣ са принудѣхъ
да са съвѣзѣжѣтъ отъ тѣзи лудостъ и
страхѣ. Сега отъ всѣхъжѣтъ причинѣ
за всеобщы страхове обладавающата
всѣхъ е идеята за запеманѣто на
Цариградѣ отъ Русситѣ. Но по море
тоя градъ е невѣзможно да са напа-
дѣне; а едно нападанѣ отъ странѣ на
сушитѣ е идея недостойна за всяко
разискванѣ. Турцитѣ ще да сѣ упад-
нѣли отъ врѣмето когато защищавахъ
Силистрѣ, ако не можѣтъ, като са
поддържатъ отъ флотѣтъ си, да огра-
дѣтъ туй най крѣпко мѣсто на свѣ-
тъ сѣрѣщу какѣвто силы и да бы
патрувала тѣи Россіѣ.» На конецъ,
прилага «Таймсъ» сѣмѣло и недостойно
за неговото политическо мнѣніе, «и
ако прѣдѣжи да са сѣсипе въ тѣзи
войнѣ Портѣта, не ще бѣде толкозъ
трудно да турѣтъ пазанѣто на Ца-
риградѣ въ рѣцѣ толкозъ сигурны,
която сѣ сигурны рѣцѣтъ на па-
нитѣ (?)»

Тѣи що, отъ хладнокрѣвіето сѣ ко-
то са изражава серіознѣтъ тѣи
вѣстникѣ на Англіѣ и на цѣлы свѣтъ,
може чѣловѣкъ праведно да мысли, че
тѣрпѣніето на Англіѣ може да отиде
и до по унизителны граници прѣди
да истѣгнѣ тѣ сабитѣ.

Която за Францѣ и Италиѣ, досѣ
е да прочете чѣловѣкъ циркулярѣтъ,
който сѣ отправилъ до прѣдѣста-
витѣлѣтъ си по вѣтъ, и особенно цир-
кулярѣтъ на Францѣ, и той ще са
убѣди че нѣматъ никакво расположе-
ніе да жѣртвуватъ сѣдѣты и пары,
было за Отоманѣтъ было за Русситѣ.
«Обявѣтъ най ясно, казува г. Деказъ,
че политиката на Францѣ е най съ-
врѣшенната неутралностъ, който има
за порѣчителство най строгото непа-
мѣсѣванѣ. Убѣжденіята на отечеството
и на неговитѣ прѣдѣставитѣли, отстоя-
ніето отъ театрътъ на войнѣтъ, ес-
теството на най сѣществѣнитѣ наши
интересы, всѣчко ни налага единѣтъ та-
кавъ политикѣ.» Прѣвъ такѣва обя-
вяванія не може чѣловѣкъ да не сѣ-
жизни унадаванѣто на Европѣ и да не
извика сѣ *Журналъ де Деба*: «не сѣ-
ществувѣ вече Европа!» Трактатѣтъ
вече нѣматъ никакѣкъ силѣ, правилата
на народното право са прѣвизратѣ,
Франца и Италиѣ като са боѣтъ да
криткуватъ послѣднѣтъ русекѣтъ цир-
кулярѣ, мыслѣтъ да отговорѣтъ про-
сто че сѣ го пріели. Австріѣ и Гер-
маніѣ считатъ за по умно въ настоя-
щѣтъ обстоятелства да прѣмѣлѣжѣтъ
съврѣшено, и тѣи парижскитѣ тра-
ктатѣ е жѣртва книга, оставена на рас-
положеніето на вѣтровѣтъ. Ако ни ли-
сувахъ поне Гладстоновитѣ прѣдло-
женія, тѣрпѣніе! но ето че дохождѣтъ
и тѣ; а истѣна е че «Таймсъ» казу-
ва какъ тѣ сѣ недостатѣчны, несѣчи-
пѣны ясно, сѣдържавѣли израженія дву-
смыслѣнитѣ и които можѣтъ да даждѣтъ
причинѣ на десѣтъ разны тѣлкованія.
«Журналъ де Деба» вѣздава благода-
ренія Богу, който, като е пратилъ на
Франца мѣжѣ, какѣкто сѣ епископѣтъ Нем-
скѣтъ, помилувалъ ѣ поне та не ѣ
испратилъ и нѣкой г. Гладстонѣ. Нѣ-
ма сумнѣніе че тѣзи прѣдѣложенія ще
са отвърлятъ, но всѣчко това прѣ-

пита работѣтъ и увеличаватъ сму-
щеніето и въ дипломатіѣтъ, както
воспитѣтъ изложенія въ точното раз-
биранѣ на военитѣтъ събитія.

Дипломатическа история
На неочакѣтъ войнѣ.

(Продълженіе отъ брой 129-ий)

При всѣчко това плаше голѣмѣ на-
дѣжды за да сполучи посланіето на
Менчикова, толкозъ повече че помылѣтъ
министѣръ на външнитѣ дѣла въ Тур-
ціѣ не бѣше никакѣкъ симпатическы рас-
положенѣтъ къмъ франскитѣ въ Цари-
градѣ посланникѣ, а английскитѣ по-
сланникѣ, лордъ Стратфорд де Ред-
клифъ който прѣсѣлѣдувано руското
влѣніе, отсѣтствуваше отъ Цариградѣ.
Осѣвѣтъ това, консервативната партія
въ Англіѣ искрено вѣруваше че намѣ-
реніята на Россіѣ сѣ примирѣнитѣ,
както показѣ декларацията който на-
прави лордъ Кларендонъ въ Камерѣжѣ
на лордовѣтъ на 29 Априли 1853,
като отговарѣше на едно запитваніе
отъ маркиза Клапрікорѣ.

«Русскитѣ императорѣ, каза ан-
глийскитѣ министѣръ, никакъ не скрѣ
намѣреніята си, и азъ съмъ готовъ да
отговорѣмъ която за това на всяко
запитванѣ, което не прѣминува гри-
лицѣтъ на разумностѣтъ. Царѣцѣто
правителство чувствува точно всѣхъкото
довѣріе, което благороднѣтъ мой прѣ-
тель обяви че има чѣстѣтъ и правдо-
любіето на русекѣтъ Императорѣ, ко-
гато тѣи владѣтель даде думѣтъ си
за какѣвто иска да направи или за
какѣвто не иска да направи, мыслѣтъ
че английскитѣ народѣ, както и не-
говото правителство сѣ длѣжни да го
повѣруватъ».

Тѣи изыскъ, относительно до Рос-
сіѣ, пояснява причинѣтъ, за който
английското правителство, като са при-
зова отъ франското за да испрати фло-
тѣтъ си въ турекѣтъ морета, отказа
да стори това, а са ограничи само
да заповѣда на лорда Стратфордъ
де Редклифъ, да са върне незабавно
на постѣтъ си.

Книзъ Менчиковѣ, по съдѣствіе на
три ноты, които отправи на В. Пор-
тѣтъ отъ 16 и 22 Марта и отъ 19 А-
прили, сполучи да вземе много при-
вилегіѣ за Православѣтъ Черкѣжъ, ко-
то са прочетохъ официално сѣ фер-
манѣ, и са оставѣхъ непожѣтитѣ дѣ-
денитѣ на Францѣ привилегіѣ, а са
прѣдпазганѣ че въпросѣтъ приближа-
ва до рѣшеніето си, когато русекото
правителство, ако и да припознѣванѣ
че ферманѣтъ го удовлетворява по на-
стоящѣму, не мыслѣне обаче тѣи и
за на прѣдѣ. Съдѣвателно книзъ Мен-
чиковѣ прѣе заповѣдъ да поиска отъ
Портѣтъ задѣлженіе, стѣосително не
само до Свѣтитѣ мѣста, но и до всѣхъ-
китѣ привилегіѣ и данѣны освобож-
денія на Христіанитѣ, поставени подъ
покровителството на Россіѣ.

Книзъ Менчиковѣ, щомъ прѣе тѣзи
заповѣдѣ, влѣзе въ повѣрѣнитѣ прѣ-
говори съ В. Портѣтъ, които бѣхъ не-
извѣстны на посланникѣтъ на Францѣ
и Англіѣ до 5 Маи 1853, а само
тогава русекитѣ посланникѣ подадо
официално нотѣ на Портѣтъ, сѣ кой-
то напомянаше на Рифаатъ наша че му
былъ съобщилъ повѣрѣтелно почти единѣтъ
трактатѣ, който давалъ на Россіѣ здра-
вы и ненарушѣмы порѣчителства за
напрѣдѣ, въ интересѣтъ на правосла-
вѣтъ Источнѣ Черкѣжъ.

Посланникѣтъ продължаваше да ка-
зува, че има право да очакѣва отъ В.
Портѣтъ горѣщото желаніе да свърѣ
на туй основаніе пріятелскы сношенія

тий отъ 9 до 12 нощи regimentъ конница
Черкеситѣ, на които е умързяло бездѣйствието и които естествено обичатъ
напѣтъ, тичатъ съ усърдие подъ знамената.
На русеката кавказскѣ войска,
брой около 180,000 ратници, отъ
45,000 конници, и е снабдена съ първо
материалъ за обсаждане, Турция протѣ
стави въ Батумъ, Ардавъ и Баяздъ съ
60,000 души, които трѣба да зашиятъ
границитѣ на едно пространство выше
4 верста.

Втората дивія на білорусь, на колько стот
додаткових та точка є Вразурь, брон, сав
редель вірши свідній, 20,000 души, са
могати да взлязати най много ва 70 м
ще допомогати, които ще дойдать от
потамілл. Тези войски треба съвършен
пазят и персійскими границы. Турки
отбрана изема за основна трихальтани
който са образува отъ Батуль, Карс и
зеруль.

Татаритъ отъ губерніитъ Казанъ і О
бо, на които моїстипъ получиха, въ о
сящие врьбе отличны почести отъ имп
тора, организувать по примѣра на Ч
те 7 regimenta конниця. Татарскитъ
мещи ще стойтъ въ военный окруж
Вилна і Петербургъ.

А пъкъ дописникът на "Келинше Цей-
тунг" телеграфира из Цариград на
евлинкът за планът на Русията въ
следующето :

Приехъ отъ доставленъ естопишъ
дующиятъ свидѣния за рускыйтъ планъ
Азійа. Руската войска въ Кавказъ
отъ 140,000 души, които могатъ да
найтъ незабавно походыта, а прѣдѣлъ
раздѣлъ на двѣ тѣла.

Единотъ отъ тѣхъ двѣ тѣла, т. е. 500
души е въ Александровскѣ, и по
испрати елю наблюдателя въ Бату
като заобикола отъ Карсъ. Отъ
то Батумъ е доста укрѣпленъ, но отъ
сумалѣхъ крѣпостята пѣла слабиѣше. Отъ
Адраханъ до Арданучъ нѣма единъ
пѣтъ, направенъ не прѣди много врьме
Турцѣтъ. Русскѣтъ сполучихъ се полу-
чаніе на пиджикерхъ да са даде на
вѣхъ таквовъ направленіе, щото, като
хождатъ тѣ отъ высочинитъ, да влѣзѣтъ
лесно испитихъ пѣтъ се поповетъ с. Ру-
сскѣтъ баталіони ше хванатъ прочее топа-
за да отидатъ въ Арданучъ п прѣкратѣ
сдобиваніе на Батумъ.

А другото тѣло, което образува гравитацията, е съсредоточено въ Ерипианъ. Азъ преспиря и то едно наблюдателно тѣло въ Карсъ. Укрѣпението на тази крѣпост изпѣтъ са прѣцрѣвяхъ, но укрѣпението система не е съвършена, защото крѣпостта са не защищаватъ впазливо. Отъ Ерипианъ войскитъ ще отидатъ въ Емизизинъ пазаръ, съединитъ носѣтъ съ другитъ чети на скалитъ, щото заедно да отидатъ противъ Карсъ пезуля. Последнитъ тоизъ градъ ще бѣже, като основа на дѣйствието за завоевание на южното море.

Турцы съ надѣются на крѣпости
тумъ, Езерумъ и Баязитъ. Стража на
крѣпости имѣла вѣщо 62,000 душъ, и
които има 2,000 конницы и 5,000 Кав-
Крѣпости съ добры обрѣзаны и на-
топове отъ най повѣтъ направль. Самъ
езерумъ има много пѣзбыль хановъ отъ
ризъ, другыя крѣпости пѣмѣтъ драго цѣ
хрѣвъ. Полската артилл-рія брѣ 4,400 ду-
и ама твърдъ умѣренны товарныи
ны. Общое мнѣе е, че Русскы не вѣ-
бятъ вѣрне да обсаждать тыя крѣпости.
по примѣрты на Германцытъ ще ты е
пземать съ гладытъ.

Русскытъ консулы въ Азіиѣ же бѣды
съ войскѣтъ каго дипломатическы агента
по послѣ же управляють администрац-
на прѣземающы мѣста.

Добруджа.

*Пишките от Кюстенджа до Селва
Хералдъ от 8 Маи (и. к.):*

Еще не сѣ почнали на Дунав дѣла
работи, и наистина не е за вѣрване,
че захаваха на скоро, защото водитъ
прѣзъ и бѣговетъ сѣ покрива
които прави приближаването до
твърдъ мѣчно, ако не е възможно за
осмисли.

Черкезѣтъ, при все това, са използу-
тъ настоящия страх за да испытат
своего насильственно занятіе да крепко
стада т. е. или да разбойнишествуватъ, и
а да съ рѣдки еще личнытъ насилуван-
Казвѣтъ напримеръ, че тѣ ограбили Мана-
и че, отъ едно село населено съ Немци,
ловѣща мърини и рабони, тѣ ограбили
кони и 55 кози съ хумотытъ нѣвъ
и пр. Энергически и достохвалны
са взехъ за да ги накажатъ и
жандарми са испроводихъ отъ Тулузъ
къ присѣдаватъ. Конничитѣ отъ Чер-
Водакъ бабадагійскытъ каймакчии
служуватъ единъ особенъ похвалъ за
сполучихъ да хванатъ нѣкои отъ
да отнематъ нѣкои животни.

Българскытъ села въ околноститѣ на Ба-
бадагъ и на Тулузъ сѣмъ пуста. Жителитѣ
добдохъ въ Тулча, като оставиха голѣма
часть отъ пшаньето си на разположеніе на
Татаритѣ, които не са забавихъ да са
ползуватъ отъ случая и да са обогатѣ-
во вредъ на други, безъ да са болятъ
ще са научи правителството за това. Со-
дователно, жито са продаде въ Бабадагъ
много доливѣтъ цѣнѣ отъ 30 до 35 гр.
брудженско кыло.

присланы въ градове. Критскійтъ архіепископъ и самиятъ Гръцъ на пусто направиха всичко щото имъ бѣше възможно, за да имъ даятъ да разбератъ, че страховетъ имъ сѣмъ безосновни, и че не е работата за тѣхъ, но за турското правителство, което са опитва да имъ отнѣме християнскитъ права и да имъ вземе запазенитъ отъ стары времена привилегіи.

Ний обичахме да вторахме, че Порта е рѣшила да отстапи на желанията на Критянитъ: Фермантъ е едно свито писмо, което не може лесно да се вземе назадъ; а да са унищожавя смѣстующийтъ особенъ ферманъ на Критянитъ, въ минутата, когато искатъ отъ мѣстото и отъ Европа да похвърватъ въ главнитъ Ферманъ за Конституціята, бы было една много неумѣстна политическа мѣрка за сега. Л. Х.

Непраздненане на Русчукъ. — Вчера, четвъртъкъ, дойдохъ отъ Варикъ и Сулиа напорѣтъ на Лайдъ, Дунавъ, поменскій за Варикъ напорѣ, и *Присс*, извъпреленъ изъ Сулиа, който хваналъ п окелитъ Кюстенджажъ и Варикъ. И двата донесоха многобройны християнски и мюсюлмански фамилии, отъ тѣзи градове, и особенно отъ Сулиа и Кюстенджажъ, както и отъ Русчукъ. Споредъ разказванъето на пѣтиницитъ, Сулиа ствършено са непразднилъ отъ жителитъ. А въ Русчукъ видѣло тоже голѣмо движение за прѣселваніе, а най вече отъ като военното управленіе дало срокъ отъ три дни на които искатъ да заминатъ. По богатитъ фамилии и особенно турскитъ, бѣгатъ скупомъ, а останалитъ малко жители правятъ вече подземници и си приготвѣтъ хранища щото да са прѣпазватъ отъ бомбардиранъето. Консулатъ не сѣ трѣгналъ еще отъ Русчукъ, но не пратилъ вече архиятъ и посѣщеницитъ си въ Варикъ и обявилъ на подданицитъ си за да трѣгнатъ коакото е възможно по скоро. Желѣзницата между Варикъ и Русчукъ работи неколкодневно почти за прѣвезанія на войска, а пощенската служба прѣстанала. Въ Варикъ жителитъ са започнали отъ нѣколко дни насамъ съ правненіе на свободнѣзни средства между градътъ и по далечнитъ укрѣпленія, браццалъ са веселѣ съ музика и пѣсни, и заради туй заведеніе била затворена и всяко търговско дѣло прѣстанало. Много фамилии бѣгали и отъ Варикъ, а други били готови да трѣгнатъ. Пѣтиницитъ не чули да сѣ минали Русскитъ негодъ Дунава, и вѣруватъ че не сѣ минали.

Турція и Ромѣнія.

Великийтъ незырь е отправилъ на вѣститъ създуующийтъ за Ромѣніи циркуляръ отъ 21/3 Маѣ:

« Правителството на Съединенитъ Княжества, сѣдѣ едно споразумѣніе съ Россією, осигури на русскитъ войска прѣвинуванъето прѣзъ Молдо-Влахія. Но защото туй позволеніе показва нарушеніе на задѣжнѣицата на княжеското правителство къмъ господарственныи Дворѣ, императорското правителство даде своитъ наставленія на козандантитъ на войскаитъ за начинѣтъ, по който ще са обнеситъ къмъ чиновницитъ и войскаитъ на туй княжество. При всичко това спѣшимъ да изѣстимъ на императорскитъ власти, че прѣбивающитъ или установенитъ въ Имперіята Молдо-Влахія, както и корабитъ подъ княжеското знамя, ще сѣдѣватъ да иматъ, както и прѣдъ, покровителството отъ чиновницитъ и отъ законитъ на Имперіята. Слѣдователно заповѣдува ви се да са обяснѣто къмъ тѣхъ учинно и съгласно съ смѣстующитъ закони. »

Подводенъ бронитъ корабъ. — Едѣлъ телеграмитъ отъ управитѣ на товарищеския държавенъ корабъ *Шахберъ* изъ Батумъ отъ 21/3 Маѣ до министерството на морскитъ дѣла казува, че са ималъ единъ подводенъ русскы бронитъ корабъ, който, когато *Шахберъ* са пушалъ за да трѣгне, дошълъ отъ сѣверъ за да спусне подводнителныи машини. *Шахберъ* са некусно извѣстили са спуснитъ врьзъ него за да го потопи, но той сполучилъ съ взривнитъ си да набѣгне, безъ да са докачи отъ авиранитъ върху му пушканія и гърѣжи. Русскитъ подводенъ корабъ поискалъ посѣдъ да вѣзѣ и въ пристанището на Батумъ, но пушканіята и варикъ на *Махири-Суруръ*, обрѣжени за войнъ, принудили го да побѣгне и *Шахберъ* вѣзѣлъ тогана безпрѣпятствено въ пристанището.

Двѣ фетвы. — Всичкитъ турскы вѣстници обнародувахъ вчера двѣ фетвы, подписаны отъ Н. В. Шейхъ-юль-Ислямъитъ Хасанъ Хаярулахъ ефенди.

Първата отъ тѣхъ казува че, когато една държава, отъ като намисли първо да наложи на мюсюлманитъ прѣдложенія, прѣсманіето на които бы унижавало ислямското величіе, прѣимѣе несправедливо границитъ на ислямскитъ земи и наруши трактатитъ, началникътъ на вѣрнитъ и Султанъ на мюсюлманитъ има право да испрати противъ неспрители ислямскитъ войска, а войната са налага като священная длъжностъ на всякой мюсюлманинъ.

Съ втората са отдава, съгласно съ *Шеріатъ* и слѣдъ сполучитъ на ислямскитъ войска, а особенно слѣдъ прѣвезаніето на Сухумъ-кале, титлата *Гази* (побѣдоносний) на Н. Н. В. Султанъ Абдулъ Хамидъ Хана и слѣдователно името му ще са споменува въ джаміитъ съ тѣзи славны титла.

Суезъ. — Извѣстія отъ Египетъ казуватъ, че египетското правителство турило въ Суесскій Каналъ торплиа, и че търговскитъ корабъ минаватъ сега съ особенны водители.

